

tværtimod komme til at give mere ud; Hartkornet vil komme til at betale mere, det er Resultatet deraf. Det næste Skridt er, at man ned sætter Netsbetjentenes Gager; men om Netsvæsenet kan være tjent dermed, vil jeg sætte et meget stort Spørgsmaalstegn bagved. Naar en Sognefoged skal have 50 Rd., maa en Byfoged kun have 20 Rd. Jeg troer, at man med god Samvittighed kan overlade det Hele til Amtsraadene; lad dem sætte Lønningen ned, de ville nok finde paa at gjøre det, hvor det nogenlunde kan forvares, og hvor de ikke sættes ned, kunne vi med rolig Samvittighed finde os i, at Hartkornet betaler en større Lønning. Jeg har med Glid ikke villet stille Underændringsforslag til det foreliggende Forslag, thi jeg vil paa Sagens nuværende Stadium sætte mig imod den. Jeg kan meget godt forstaae, hvorledes de ærede Medlemmer fra Vest-Sjælland kunne komme til at stille Forslag om Sognefogdernes Afkæmpelse, thi naar man boer saaledes, at den ene Nabo ikke kan see den anden, kan man ikke fatte, hvad det vil sige at boe i en Egn, hvor Befolkningen er 30 Gange saa tæt, og at man der ganske anderledes trænger til Politikkend paa Sjællands Heder, hvor man ikke har noget med Folk at gjøre uden i saa lang Afstand, at man knap kan see dem. Der kan man virkelig ikke bedømme, hvorvidt Sognefogder ere nødvendige i Egne, der ere af en heelt anden Natur. Jeg skal altsaa foreløbig tillade mig at stemme imod Loven og anbefale Andre at gjøre ligesaa.

H. M. Petersen: Jeg er enig med den ærede sidste Taler i en Deel af det, han har sagt. Jeg finder ikke, det er rigtigt, at man vil forringe Sognefogdernes Løn, idet jeg troer, at man vil komme til at betale det dyrere paa anden Maade. Der var for et Par Aar siden en Tid, da man paatænkte at affkæmpe Sognefogderne, men denne Tid er forbi, og heri er jeg enig. At man imidlertid samtidig med, at man opgiver Tanken om at affkæmpe dem, vil tage deres Løn fra dem, finder jeg ikke rigtigt; det var efter min Mening meget heldigere at indskræmpe dem deres Pligter og at bringe dem til at forstaae, at

de ere Sognets Politibetjente, og at betale dem derfor. Detmindste — jeg troer, jeg gjorde opmærksom derpaa ved forrige Behandling — gjælder det i andre Stillinger, at jo mere en Mand arbejder, og jo større hans Ansvar er, desto større er Lønnen, men tager man Lønnen bort, svækker man hans Stilling og sløver hans Interesse for Sagen. Dette er min Opfattelse, og forsaavidt har jeg ingen Kjærlighed hverken til det oprindelige Lovforslag eller til det store Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget, men jeg vil dog ikke stemme imod dets Overgang. Vi kunne jo lade det gaae til 3die Behandling, thi muligviis kunne vi dog endnu faae vore Drister opfyldte, inden Sagen slipper os ud af Hænderne. — Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gaaer ud paa, at Ingen, paa Grund af sin Stilling som Sognefoged, fritages for noget som helst kommunalt eller borgerligt Dmbud. Jeg har ikke saameget stillet det, fordi jeg stærkt holder paa denne Tanke, som for at komme til Klarhed i den paagjældende Sag, og det forekommer mig, at det holder sig nærmest til den nuværende Lov, som foreslaaes ophævet i den sidste Paragraph i Udvalgets Forslag. I Loven om Sognefogdernes Lønning staaer der, at deres Fritagelse for kommunale Byrder ikke længere skal gjælde, og nu ophæver man Loven, uden at sætte noget Andet istedet. Hvorledes Sagen med disse kommunale Byrder end skal forstaaes, saa Meget er vist, at den er forstaaet forskjellig paa de forskjellige Steder, enkelte Steder har man fundet, at Sognefogden ikke er pligtig til at modtage den og den Bestilling, men andre Steder har man derimod ikke fundet det. Jeg anseer det for rigtigt, at det saavidt muligt betegnes, hvad der er forbundet med den Bestilling, man skal paatage sig, da enhver Fritagelse for en byrdefuld Bestilling er et Tillæg til Lønningen. Jeg sætter imidlertid ikke saameget Ppris paa, om mit Forslag vedtages, eller der kommer til at staae, at de ere fritagne for ethvert som helst borgerligt eller kommunalt Dmbud, saalænge de ere Sognefogder, men jeg sætter Ppris paa, at en Bestemmelse i saa Henseende kommer ind i Loven for at forebygge adskillige Byrderter.